

[Socialministeren.]

tid siden fremsat forslag herom, og jeg kan love, jeg vil drage omsorg for, at revisionen snarest gennemføres. Indtil nye regler er udsendt, vil jeg indskærpe, at man ikke stiller spørgsmål, som det ikke er nødvendigt at få svar på.

Med hensyn til kollektivhuset kan jeg blot oplyse, at det er en selvstændig institution; dens bestyrelse har været samlet for at drøfte forholdene, og jeg forventer at modtage en redegørelse fra denne bestyrelse.

Kjeld Olesen: Jeg var glad for at høre, at man i det udvalgsarbejde, der skal være, også vil medtage klager, der kommer fra anden side — jeg tror, det var sådan, ministeren udtrykte sig. Ellers går jeg kun op for at sige tak til socialministeren for et yderst positivt svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *P. E. Eriksen* til indenrigsministeren:

„Agter indenrigsministeren at tage skridt til at gøre det obligatorisk for samtlige kommuner at indføre forebyggende skoletandpleje?“

Skriftlig begrundelse:

Af betænkning nr. 427 af juni 1966 fra et af indenrigsministeriet nedsat udvalg fremgår det, at der endnu er et ikke ubetydeligt antal kommuner, navnlig landkommuner, der ikke har indført skoletandpleje. Da det vil være rimeligt, at også skolebørn og forældre i disse kommuner får den økonomiske, sociale, hygiejniske og sundhedsmæssige støtte, som skoletandplejen udgør, vil det være rigtigt inden længe at gennemføre lovgivning, der gør forebyggende skoletandpleje obligatorisk.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

P. E. Eriksen: Mit spørgsmål til indenrigsministeren er for det første en understregning af betydningen af at redde så mange tænder som muligt og dernæst af betydningen af, at børnene bliver behandlet ens gennem en landsdækkende skoletand-

pleje. Forebyggelse er bedre end behandling og bedre end erstatning. Vi får jo det første og det andet sæt gratis, men det tredje sæt må vi selv eller samfundet betale. Derfor spørger jeg: har ministeren tænkt sig en lovmæssig indgriben?

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): I børnetandplejekommissionens betænkning af 1966 blev det foreslået at pålægge kommunerne pligt til at indføre forebyggende tandpleje i første omgang for alle børn i den undervisningspligtige alder.

Det vil imidlertid i dag være et stort problem at fremskaffe det tilstrækkelige antal tandlæger, og disse vanskeligheder vil nok først og fremmest gøre sig gældende i de kommuner, som samtidig har det dårligste økonomiske grundlag. Blev børnetandplejen gjort obligatorisk, måtte man derfor frygte, at det over for disse kommuner ville blive nødvendigt at udnytte hjemmel til fritagelse for pligten til gennemførelse af børnetandpleje. Hertil kommer, at vi står over for en reform, hvor et refusionssystem som det af kommissionen foreslåede formentlig vil blive forladt. I denne situation vil jeg finde det betænkeligt at gennemføre foranstaltninger, der med hensyn til fordelingen af udgifterne på stat og kommune hviler på et grundlag, som fra starten er forelådet.

Jeg tror derfor, det må være mest realistisk at udsætte denne sag, til vi er kommet noget længere i behandlingen af de generelle byrdefordelingsspørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til udenrigsministeren:

„Vil regeringen overveje at give folketinget en redegørelse for sit syn på den fremtidige udvikling af Danmarks handel med udviklingslandene, navnlig på baggrund af konferencen i New Delhi (UNCTAD II)?“

Poul Dam: Siden folketinget sidst havde lejlighed til at beskæftige sig med udviklingslandenes problemer, er der sket to ting på det område, som jeg omtaler i mit spørgsmål. Den ene er, at udenrigsministeriet har afgivet en beretning om UNCTAD II-konferencen i februar-marts i år, hvori der